18 Ιουνίου 2015

ι τέλος (Γέροντας

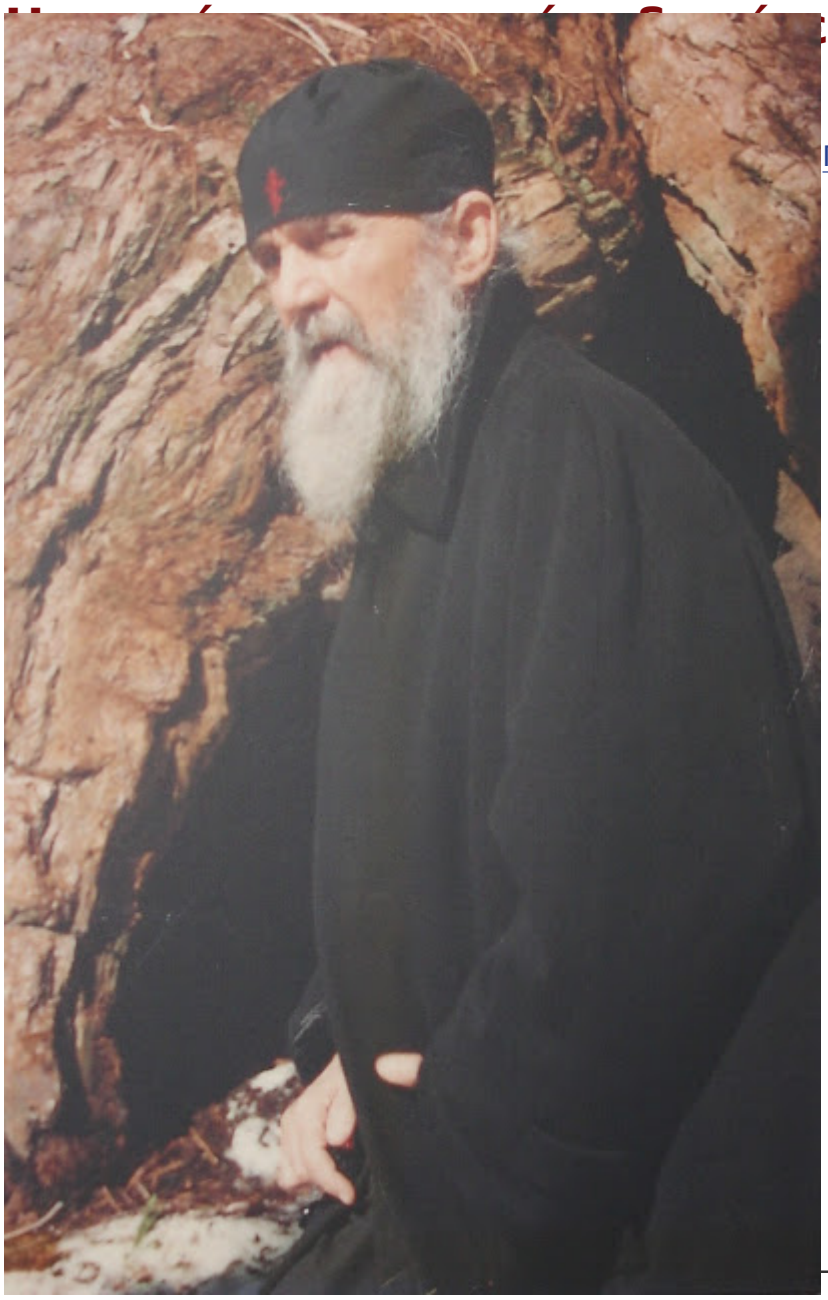

Γέρ. Εφραίμ Φιλοθείτης-Αριζονίτης /

Το να πέσωμεν και να τραυματισθώμεν, τούτο έξεστι τοις ανθρώποις, εφ’ όσον και αν μία ημέρα εστίν η ζωή του ανθρώπου επί της γης, έγκειται η διάνοια αυτού επί τα πονηρά εκ γεννήσεως αυτού, αλλά το να πέσωμεν και να μείνωμεν εν τω πτώματι, τούτο ουχί ανθρώπινον.

Η μετάνοια αναδημιουργεί τον άνθρωπον, αύτη εδόθη, ίνα θεραπεύη την ψυχήν

μετά το βάπτισμα, και εάν αύτη έλειπεν, σπανίως θα εσώζετο άνθρωπος. Δια τούτο η αρετή της μετανοίας δεν έχει τέλος εφ’ όσον υπάρχει πνοή ζωής εν τω ανθρώπω, διότι έξεστι και τοις τελείοις να σφάλλουν.

Τέκνα μου, οσάκις ίδητε τον λογισμόν να σας ελέγχη δι’ αμαρτίαν τινά, αμέσως πάρετε το φάρμακον, μετανοήσατε, κλαύσατε, εξομολογηθήτε, και ιδού επανέρχεσθε εις την προτέραν και καλυτέραν κατάστασιν.

Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας

Πατρικαι Νουθεσίαι
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄
Περί Αμαρτίας, Μετανοίας, Πένθους και Δακρύων

Πηγή:*elderephraimarizona.blogspot.ca*